

Arrest

nr. 78 796 van 3 april 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 maart 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat MANZANZA, die loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verkaarde de Congolese (DRC) nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Lisala in de Evenaarsprovincie. Op zeer jonge leeftijd ging u bij uw oom langs moederskant in Kinshasa wonen. U bent een etnische Mungala en katholiek. U verkocht fantasiejuwelen op de markt.

Op 23 december 2011 had u met een aantal vrienden op de markt afgesproken en trokken jullie rond 10 à 11 uur naar de Stade des Martyrs, waar Tshisekedi de eed zou afleggen. Er had zich veel volk verzameld, maar de politie verhinderde de toegang tot het stadion. Er werd geduwd en getrokken. Jullie begonnen met stenen te gooien en de politie schoot met scherp. U en enkele van uw vrienden verwijderden zich van het stadion en keerden terug naar de markt, waar jullie jullie woede bekoelden door kraampjes van verkopers te plunderen. U en 3 van uw vrienden werden hierop door de politie gearresteerd en opgesloten in een cachot nabij een opslagplaats van de markt. 7 dagen later

werden jullie naar het Camp Mongafula getransfereerd waar u gedurende een maand werd vastgehouden. Een Nigeriaanse vriend van uw oom, Chukuma, bij wie u destijds 7 jaar inwoonde, kende een kolonel die in het kamp werkte en zorgde ervoor dat u werd vrijgelaten, op voorwaarde dat u het land zou verlaten, zodat de kolonel achteraf geen problemen zou krijgen. U dacht naar Congo-Brazzaville of Angola te gaan, maar Chukuma organiseerde uw reis naar België. U nam op 11 februari 2012 het vliegtuig en kwam op 12 februari 2012 in de transitzone van de luchthaven van Zaventem aan, waar u door de luchtvaartpolitie werd tegengehouden omdat het Nigeriaans paspoort dat u voorlegde vervalst bleek te zijn. U vroeg op 12 februari 2012 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat de politie jullie op 23 december 2011 de toegang tot het Stade des Martyrs had geweigerd, waar Tshisekedi de eed zou afleggen (gehoor CGVS, p. 5-6). U verklaarde dat jullie van daaruit naar de markt gingen en uit woede kraampjes van de daar aanwezige verkopers plunderden. U werd daarop door de politie opgepakt en opgesloten, omdat jullie door de politie werden beschouwd als de aanstichters van het geweld.

U kan echter niet overtuigen dat u door de politie zou zijn gearresteerd en opgesloten op politieke gronden.

Vooreerst kan uit uw verklaringen worden afgeleid dat de plunderingen waaraan u deelnam plaatsvonden buiten de politiek-geladen context van het Stade des Martyrs, waar Tshisekedi de eed als president zou afleggen, vermits u verklaarde dat de plunderingen plaatsvonden toen jullie de locatie van het stadion hadden verlaten en waren teruggekeerd naar de markt (gehoor CGVS, p. 5-6). U stelde uitdrukkelijk op de markt te zijn gearresteerd toen u aan het plunderen was (gehoor CGVS, p. 7). Op de vraag om welke reden u plunderde, antwoordde u dat het woede was, omdat jullie niet in het stadion mochten en dat jullie jullie daarom wilde wreken (gehoor CGVS, p. 6). Gevraagd of het u niet normaal lijkt dat de politie mensen arresteert die zaken van anderen plunderen, antwoordde u bevestigend, maar voegde u eraan toe dat het niet om te vernielen was dat jullie het deden, maar omdat jullie een verandering in het land wilden (gehoor CGVS, p. 9). Gevraagd hoe het plunderen van goederen van anderen bijdraagt tot de verandering in het land, ontweek u de vraag en stelde u andermaal dat jullie kwaad waren en dat jullie jullie niet onder controle hadden (gehoor CGVS, p. 9). Op de vraag of u – wanneer uw goederen zouden geplunderd worden – zelf niet zou verwachten dat de politie zou interveniëren en de daders zou arresteren, herhaalde u dat jullie geen geweld wilden gebruiken, maar dat jullie het uit woede deden (gehoor CGVS, p. 9). U hebt met deze verklaringen niet duidelijk gemaakt hoe (en of) deze plunderingen dienstig zouden kunnen zijn aan de verandering van het land en evenmin aannemelijk gemaakt dat deze plunderingen een (constructieve) uiting zouden zijn van uw sympathie voor Tshisekedi, laat staan dat dit zo zou worden opgevat door de autoriteiten.

Gevraagd naar de reden van uw arrestatie, stelde u dat ze zeggen dat jullie aan de basis lagen van de oproer die dag (gehoor CGVS, p. 7). Wanneer u later de vraag wordt gesteld of u weet waarom de politie dacht dat u aan de basis van het geweld lag, suggereerde u dat dit was omdat jullie voor Tshisekedi zijn (gehoor CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt echter nergens dat er aanwijzingen zouden zijn dat u - als plunderaar op de markt - per definitie als politiek opposant zou zijn gepercipieerd. Uit uw andere verklaringen blijkt trouwens dat uw politiek profiel dermate laag is dat het zou verwonderen dat u werkelijk op 23 december 2011 in het politiek onrustige Kinshasa speciaal in de kijker zou zijn gelopen en zou zijn gearresteerd en opgesloten omwille van uw sympathie voor Tshisekedi. Gevraagd naar de volledige naam van de partij UDPS van Tshisekedi, bleef u het antwoord schuldig (gehoor CGVS, p. 8). U stelde in de commune Barumbu (Kinshasa) voor Tshisekedi te hebben gestemd (gehoor CGVS, p. 8), maar vreemd genoeg sloeg u de bal totaal mis, daar waar u zei dat Kabila de verkiezingen won in Kinshasa (gehoor CGVS, p. 8), terwijl het uw favoriet Tshisekedi was die daar de verkiezingen won (zie informatie in het administratief dossier). U bleek vreemd genoeg ook niet te weten hoeveel percent van de stemmen Tshisekedi haalde in Kinshasa (gehoor CGVS, p. 8). U stelde tijdens de laatste verkiezingen voor de volksvertegenwoordigers voor Franky Diong te hebben gestemd (gehoor CGVS, p. 8), maar uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt de enige député wiens naam hierop lijkt – met name Franck Diongo (Shamba) – de partij MLP te vertegenwoordigen, en niet UDPS (zie informatie in het administratief dossier), de partij die u stelt te ondersteunen. Dit laat ook toe om uw sympathie voor UDPS in vraag te stellen. U verklaarde tot slot uitdrukkelijk niet politiek actief te zijn omdat het u niet interesseerde (gehoor CGVS, p. 9).

Het is in het licht van voorgaande vaststellingen dan ook weinig aannemelijk dat de politie uw deelname aan plunderingen van onschuldige marktkramers werkelijk zou hebben opgevat als een daad van politieke oppositie.

Ervan uitgaande dat u zou zijn gearresteerd en opgesloten op niet-politieke gronden, met name louter op basis van plunderingen, kan het volgende worden opgemerkt.

Vooreerst legde u incoherente verklaringen af over het aantal personen dat bij u was toen jullie van het stadion terugkeerden naar de markt. U verklaarde met 8 personen (u zelf niet meegerekend) naar de Stade des Martyrs te zijn gegaan (gehoor CGVS, p. 6). U verklaarde met 4 of 5 personen van het stadion te zijn teruggekeerd naar de markt en u stelde dat u en 3 van deze teruggekeerde personen werden aangehouden (gehoor CGVS, p. 6). Wanneer u gevraagd werd welke personen niet werden aangehouden, gaf u 4 namen op en toen u gevraagd werd of die allemaal met u vanuit het stadion naar de markt terugkeerden antwoordde u bevestigend (gehoor CGVS, p.6). Wanneer men deze 4 optelt bij de 3 die met u werden gearresteerd, komt men echter aan 7 personen, hetgeen niet klopt met uw bewering dat jullie met 4 of 5 personen van het stadion zijn teruggekeerd (gehoor CGVS, p. 6). 1 van de gearresteerden noemde u trouwens Achile (gehoor CGVS, p. 7), een naam die u aanvankelijk niet had genoemd als 1 van de 8 personen met wie u zich naar het stadion zou hebben begeven (gehoor CGVS, p. 7). U corrigeerde deze 'Achile' daarna naar 'Chilele', een naam die wel op deze namenlijst van 8 personen voorkomt. Merkwaardig is ook dat u de naam van de persoon (kolonel) die u bevrijdde uit gevangenschap niet blijkt te kennen (gehoor CGVS, p. 8).

Het was nochtans uw Nigeriaanse kennis die met de kolonel over uw vrijlating had onderhandeld (gehoor CGVS, p. 5 en 7-8) en u verbleef na uw vrijlating nog gedurende 10 dagen bij de Nigeriaan, zodat u het hem desgevallend had kunnen vragen (gehoor CGVS, p. 9). U zei dat hij enkel zei dat hij kolonel was, maar het is verwonderlijk dat u niet aangedrongen heeft om te weten wie de man was die u uit gevangenschap bevrijdde. U bleek evenmin te weten of de Nigeriaan voor uw vrijlating heeft betaald (gehoor CGVS, p. 8).

Dit alles roept vragen op bij de geloofwaardigheid van uw arrestatie.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het door u gebruikte Nigeriaans paspoort behoort u niet toe en u legde geen andere documenten voor om uw identiteit te staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de evenredigheidsprincipes van een goede administratie, van machtoverschrijding, van artikel 1.A.2. van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van Mensen en van het principe volgens hetwelk de administratie gehouden is rekening te houden met alle relevante elementen van de zaak.

Nadat de politie de manifestatie, die nochtans vreedzaam verliep, gewelddadig had onderdrukt, hebben de frustraties van de betogers, naar het voorbeeld van verzoeker, geleid tot het aanvallen van elk symbool dat de macht vertegenwoordigt, zoals de markt waar verzoeker en sommige andere betogers vernielingen hebben aangebracht.

Verzoeker voert aan dat de manifestatie waaraan hij heeft deelgenomen in haar geheel moet worden beschouwd en dat men zich niet mag beperken tot één aspect, zoals de tegenpartij doet. De handelingen die verzoeker heeft gesteld, namelijk het plunderen op de markt, zijn gebeurd in het kader van een politieke protestbeweging en dienen gezien te worden als een uitdrukking van zijn eisen. Tegenpartij toont haar kwader trouw door verzoeker te verwijten dat hij niet aanzien werd als een politieke tegenstander. Nochtans heeft de Congolese postelelectorale betwisting gezien dat zowel aanhangers van UDPS als gewone sympathisanten van de heer Tshisekedi zonder meer werden aangehouden. De pre-electorale als de post-electorale betwisting werd gekenmerkt door blind geweld, zoals Amnesty international vastgesteld heeft.

Voorts voert verzoeker aan dat hij bepaalde nauwkeurigheden over de UDPS niet heeft kunnen geven omdat hij een gelegenheidsmilitant was. De UDPS genoot veel sympathie van de meest benadeelde lagen van de bevolking die bijgevolg hebben gestemd zonder zich te bekommeren over de statuten van de partij, haar organigram, enz.

Aangaande de vaststellingen van de bestreden beslissing met betrekking tot zijn incoherente verklaringen betreffende het aantal personen dat bij hem was toen hij van het stadion naar de markt terugkeerde, merkt verzoeker op dat het niet een eenvoudig heen en weer gaan betrof. Tijdens hun vlucht bevonden verzoeker en een aantal andere betogers zich weer op deze markt. Het ging niet om een daad van voorbedachten rade. Vandaar het feit dat hij zich de personen niet juist kon herinneren die zoals hem gevlucht zijn. Voorts voert verzoeker nog aan dat hij de naam van de kolonel niet kon weten omdat het geen kennis van hem was. Wat meer is, de Nigeriaan die hem geholpen heeft, mocht hem uit discretie en om veiligheidsredenen zijn identiteit niet geven.

Verzoeker stelt dat hij voldoende heeft meegewerkt om de waarheid te kennen en dat de notie van bewijs door de tegenpartij met soepelheid moet worden geïnterpreteerd. Eveneens moet eraan herinnerd worden dat de UNHCR-proceduregids aanbeveelt om de asielzoeker het voordeel van de twijfel toe te kennen indien zijn asielrelaas geloofwaardig overkomt. Ook artikel 4.5 van de richtlijn 2004/83/EC van de raad van 29 april 2004 bepaalt dat het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend mits voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden.

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Verzoeker geeft niet aan op welke wijze 'de evenredigheidsprincipes van een goede administratie' werden geschonden of op welke wijze de beslissing een overschrijding van macht inhoudt. Voormelde middelonderdelen worden niet ontvankelijk ingeroepen.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 62 van de Vreemdelingenwet en 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht zodat aangenomen wordt dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (verder: EHRM) bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1 A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, heeft de commissaris-generaal bij de beoordeling wel degelijk rekening gehouden met het geheel van verzoekers verklaringen betreffende de gebeurtenissen die hem overkomen zouden zijn en hij heeft deze feiten beoordeeld rekening houdende met alle aspecten van diens verklaringen.

Indien de arrestatie en opsluiting van verzoeker al zou stroken met de realiteit, *quod non (cf. infra)*, heeft verzoeker niet plausibel gemaakt dat deze detentie gebeurde op basis van politieke gronden. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat de plunderingen waaraan hij zich schuldig zou gemaakt hebben een uiting (kunnen) zijn van zijn sympathie voor Tshisekedi en hij heeft nog minder aannemelijk gemaakt dat dit zo zou worden opgevat door de autoriteiten. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers nergens dat er aanwijzingen zouden zijn dat verzoeker als plunderaar op de markt als politiek opposant zou zijn gepercipieerd. Te dezen dient tevens te worden opgemerkt dat het stoppen en arresteren van plunderaars van een markt behoort tot de normale handhaving van de openbare orde. Verzoekers verklaring dat het vernielen en plunderen "(...) was omdat we een verandering in het land wilden"

(gehoor CGVS, p.9) kan bezwaarlijk aanvaard worden als de uiting van een (democratische) politieke overtuiging.

Tevens blijkt dat verzoekers politiek profiel dermate laag is dat het ten zeerste zou verwonderen dat hij werkelijk op 23 december 2011 in het politiek onrustige Kinshasa speciaal in de kijker zou zijn gelopen, gearresteerd en opgesloten omwille van zijn sympathie voor Tshisekedi. Verzoekers kennis met betrekking tot de partij UDPS blijkt immers heel beperkt te zijn gezien hij niet de volledige naam van de partij UDPS van Tshisekedi kan weergeven, verkeerdelijk stelt dat Kabila de verkiezingen won in Kinshasa, niet weet hoeveel percent van de stemmen Tshisekedi haalde in Kinshasa en verklaarde tijdens de laatste verkiezingen voor de volksvertegenwoordigers voor Franky Diong te hebben gestemd, terwijl uit landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat de enige député wiens naam hierop lijkt – met name Franck Diongo (Shamba) – de partij MLP vertegenwoordigt en niet UDPS, de partij die verzoeker stelt te ondersteunen. Dit laat dan ook toe om verzoekers sympathie voor de partij UDPS terdege in vraag te stellen, alsook het feit dat verzoeker omwille van zijn politieke sympathieën tot baldadige acties zoals plunderingen overging en omwille van deze politieke sympathieën door de ordediensten zou zijn gearresteerd.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij niet op de hoogte kan zijn wat betreft nauwkeurigheden over de UDPS en dat hij slechts een gelegenheidsmilitant is, repliceert verweerder terecht dat dit des te meer bevestigt dat verzoeker niet gearresteerd werd op politieke gronden.

Van verzoeker kan verwacht worden dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de aanleiding waren voor zijn vlucht op een geloofwaardige manier zou kunnen weergeven om het gevaar voor vervolging in zijn thuisland te verantwoorden. Er dient immers te worden aangenomen dat de beslissing van een persoon om zijn land te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij normaliter bij machte moet zijn desbetreffend een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen. *In casu* heeft de commissaris-generaal terecht vastgesteld dat verzoeker met betrekking tot het aantal personen dat bij hem was toen hij van het stadion naar de markt terugkeerde, alsook met betrekking tot de gearresteerden incoherente verklaringen heeft afgelegd. De loutere bewering van verzoeker dat het 'niet een eenvoudig heen en weer gaan betrof' is niet afdoende om deze incoherenties te verantwoorden. Gezien zijn arrestatie door de politie de kern uitmaakt van zijn asielrelaas, kan redelijkerwijze van verzoeker verwacht worden dat hij aangaande de omstandigheden van en voorafgaand aan deze arrestatie coherente verklaringen kan afleggen.

Eveneens dient aangenomen te worden dat verzoeker zich bij de Nigeriaanse kennis zou hebben ingelicht omtrent de kolonel die hem geholpen zou hebben met zijn ontsnapping, alsook omtrent het feit of voor zijn vrijlating betaald werd aangezien dit essentiële elementen betreffen. Het feit dat verzoeker op deze punten hetzij vage, hetzij incoherente verklaringen aflegt, ondermijnt verder geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde arrestatie en opsluiting.

Waar verzoeker nog stelt dat zijn Nigeriaans paspoort een bewijs, zo niet een ernstige aanwijzing is van hetgeen hij over zijn aanhouding maar vooral over de omstandigheden van zijn ontsnapping heeft verteld, ziet de Raad niet in hoe dit stuk zijn asielrelaas zou kunnen ondersteunen, noch licht verzoeker dit in deze zin toe.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

Gelet op de hoger vaststellingen inzake zijn relaas kan, met inachtneming van voormelde principes, geen geloof gehecht worden aan verzoekers relaas.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker voert geen element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie april tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS